

10 Δεκεμβρίου 2025

ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΗΜΕΡΑ ΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ

«Όλοι οι άνθρωποι γεννιούνται ελεύθεροι και ίσοι στην αξιοπρέπεια και τα δικαιώματα. Είναι προικισμένοι με λογική και συνείδηση, και οφείλουν να συμπεριφέρονται μεταξύ τους με πνεύμα αδελφοσύνης».

1^ο Άρθρο της Οικουμενικής Διακήρυξης για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα του ΟΗΕ.

Σαν σήμερα, στις 10 Δεκεμβρίου 1948, η Γενική Συνέλευση του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών υιοθέτησε την Οικουμενική Διακήρυξη των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου. Ένας κόσμος ο οποίος έβγαινε σοβαρά τραυματισμένος από δύο Παγκόσμιους Πολέμους, με εκατομμύρια νεκρούς και τραυματίες, με ανυπολόγιστο αριθμό ορφανών παιδιών και προσφύγων, με κατεστραμμένες υποδομές υγείας και παιδείας. Ένας κόσμος που βίωσε με τον χειρότερο τρόπο τον φασισμό και τον ρατσισμό, οραματιζόταν πλέον και αναλάμβανε τη δέσμευση να αγωνιστεί για έναν ειρηνικό κόσμο με δικαιώματα και ελευθερίες δίχως διακρίσεις.

Έκτοτε η ημέρα αυτή τιμάται ως Παγκόσμια Ημέρα Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων για να μας υπενθυμίζει ότι ο αγώνας για την υπεράσπιση των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, ιδίως όσον αφορά στις ευάλωτες κοινωνικές ομάδες, είναι αγώνας καθημερινός και διαρκής. Δεν υπάρχει η πολυτέλεια ή η αφέλεια για κανέναν εφησυχασμό ή καθυστέρηση. Πρόκειται για το πιο θεμελιώδες ζήτημα του πολιτισμού μας, της Δημοκρατίας και της παγκόσμιας ειρήνης.

Σήμερα, στην Ευρώπη, όπου κερδίζουν έδαφος νεοναζιστικές, φασιστικές και άλλες ακραίες αντιλήψεις και φωνές μίσους και βίας, όλες οι εξουσίες, οφείλουν να μάχονται και να λογοδοτούν για την προστασία όλων των πολιτών που στοχοποιούνται λόγω των χαρακτηριστικών τους. Η προστασία κάθε πολίτη από τη ρατσιστική βία και τον ρατσιστικό λόγο δεν αποτελεί μόνο ατομικό δικαίωμα του πολίτη, αλλά εγγύηση για τη διαφύλαξη και την προστασία της Δημοκρατίας και της ειρηνικής συνύπαρξης.

Τα Ανθρώπινα Δικαιώματα είναι στάση ζωής. Είναι τρόπος αλληλεπίδρασης ανθρώπων, κρατών και λαών. Είναι απαραίτητη προϋπόθεση ειρήνης, ευημερίας και υγιούς ανάπτυξης της προσωπικότητας των ανθρώπων που συγκροτούν τις σύγχρονες και εξελισσόμενες κοινωνίες. Όσο υπάρχει ο άνθρωπος, αυτή η ημέρα θα παραμένει για πάντα επίκαιρη για να μας θυμίζει όσα μένει ακόμη να κάνουμε μέχρι την πλήρη απόλαυση των δικαιωμάτων κάθε ανθρώπου που διαβιεί στη χώρα μας.

Σε μία χώρα που, δυστυχώς, εν έτει 2025 τα ανθρώπινα δικαιώματα δεν αποτελούν μια αυτονόητη και απόλυτα κατοχυρωμένη πραγματικότητα για όλους! Η συνεχιζόμενη κατοχή εδαφών, ο ξεριζωμός χιλιάδων ανθρώπων από τα σπίτια και τις περιουσίες τους, η απουσία της ελεύθερης διακίνησης και εγκατάστασης σε ολόκληρη την πατρίδα μας, καθώς και τα φαινόμενα κοινωνικού αποκλεισμού, ρατσισμού και ανισότητας απέναντι σε ευάλωτες ομάδες υπενθυμίζουν ότι ο αγώνας για τα ανθρώπινα δικαιώματα παραμένει ανοιχτός και αναγκαίος. Η ειρήνη, η δικαιοσύνη και η πραγματική ελευθερία δεν είναι δεδομένα· είναι αιτήματα που απαιτούν καθημερινή εγρήγορση, ενεργή στάση και συλλογική διεκδίκηση.

Μαρία Θεοδοσίου, Φιλόλογος